

Она, що мѣ толкѣ добрѣ оучинила, Она мѣ ѿговори: Іѣсамъ мѣи Іѣса Хртѣ; монахѣ падна на землѣ и поклонисе со съ страхѣ и трѣпетѣ, а она невидима бысть, и по товѣ послѣ исповѣдаше речѣнномѣ дхѣвникѣ, и исправи житіѣ своѣ, и ѿстави пѣанство совсѣмѣ, и послѣ живеа вѣгоднѣ и многѣ се навчили ѿ негѣ добри ракъти: пѣанство ѣ корень на сѣте грѣхѣ, многѣ хитрѣ да се чѣваме: за що ѿ секаковѣ грѣхѣ мѣже, да се ѿстави човѣкѣ оу старости, когѣ мѣ ѿслабѣе снагѣта, а пѣанство оу старѣ дни повеке кара човѣка да пѣе и да се ѿпива.

ИСКУШАЕМОМЪ

Ѿ ИСКУШАЕМОМЪ ѿ дѣвола страстїю блвдѣ, и Бгѣматерїю ѿ
СВОКОЖДѢННОМЪ,

Ч Ъ Д О 16.

Монахѣ нѣкой живеаа на горѣ влѣонска, и ималѣ ѣднѣ хѣбава ікѣна, ѿбразѣ прѣтѣа Бѣы, и многѣ а почитаа, и сѣкїи дѣнь се молиаа предѣ неа Бгѣ, да гѣ избави ѿ блвднагѣ дѣвола: за що толкѣ гѣ борїла таа помышлѣнїа грѣшна и дѣнь и нѣчь, и гѣ преклѣни веке, да оучини той грѣхѣ, и той часѣ, какѣ се распѣли той ѿгнь похотный, а она и дѣше при ікѣната Бгѣородичина, и се молѣше со слѣзи, да мѣ се оугаси той ѿгнь похотный, види дѣвола блвднѣ, за що со съ помѣщѣ Бгѣородична прїима братѣ лѣгкость: а пакѣ непрестѣннѣ ѣ дѣвола распѣла оу негѣ похотѣ, дѣнѣ пѣтѣ стоаа сї ѿ келїата на двѣрѣ и мѣ дошли пакѣ лѣкѣвїи помышлѣнїа, и сакала, да ѣде при ікѣната, да се моли; какѣ се молиаа сѣкїи пѣтѣ. Видѣла дѣвола ѣшикарѣ и мѣ говори: До кѣ а, ѿ враже истины, не мѣ ѿставашь со съ твоѣ слѣи помышлѣнїа, ѣте сї веке состарѣа